

нито човеќкъ, нито звѣрь, можаше да го свали ни да ги прѣскочи, нито да ся вѣскачи по-него; но за да го направиш такъвъ, колкото трудъ и колко врѣме ми потрѣба! Направихъ още и входъ за да влѣзвамъ въ жилището си, но не врата, а малкж една сълбж, прѣзъ којто минувахъ отгорѣ надъ огражденіето си, и којто послѣ дѣгахъ. Съ тойзи начинъ мысляхъ че можахъ да бѫдѫ оздравенъ противу всяко вѣшно нападаніе. Тука прѣнесохъ всичкий си имотъ. Послѣ прострѣхъ надъ него една голѣмж двойнж шатрж, којто за да прѣдпазиш отъ дѣждѣтъ, който е прѣизобиленъ въ онѣзи страни по-иѣкое врѣме прѣзъ годинаж, покрыхъ ѝ съ на- смолено платно.

Като искарахъ хыжжаж си, заловихъ ся съ избѣтж си. Искоцахъ много дѣлбоко тамо подъ канаржтж, като хвърлихъ камънитъ и прѣстъ-тж на редъ въ дѣнното на плетътъ си, отъ които площа та на дворътъ ми ся вѣзвиши повече отъ 60 стотни на лакътя. Съ тойзи начинъ сдобыхъ ся и съ една хубавж избѣ задъ колибжтж си.

А понеже между другожтж си покажчинж въ това си жилище имахъ и пупалъ, единъ денъ